

[Oluf Pedersen.]

mokraterne et forslag til deres eget private brug, baseret på et efter deres mening rigtigere skøn over tingene, herunder en forventet afgift af en større bilimport — som vi endnu ikke havde haft!

Da socialdemokraterne havde fremsat dette forslag om at bruge disse penge, blev regeringen bange for, at dens økonomiske plan ikke kunne holde, og finansministeren hævdede, at det var uforsvarligt. Derfor sendte statsministeren i lørdags bud til repræsentanter for retsforbundet. Vi tog naturligvis imod indbydelsen, og på spørgsmålet om, hvad vi ville gøre ved det socialdemokratiske forslag, var vort svar, at det afhang af regeringens stilling til børnetilskuddet. Vi havde ønsket, at man ved ophevelsen af tilskudsordningerne brugte det sparede beløb til afskaffelse af de indirekte skatter og af told; derigennem — det var der efter vor opfattelse ingen tvivl om — ville man have givet fuld dækning til den jævne befolkning. Vort krav om at bruge det sparede beløb til afskaffelse af indirekte skatter blev imidlertid afvist fra alle sider.

Nu gav det forslag, der var fremsat fra socialdemokratisk side, tilsyneladende mere dækning for de dårligst stillede, og derfor måtte vi henstille til regeringen, at man flyttede om på børnetilskuddet. Da vi havde forslaget her til første behandling, stod det ærede medlem hr. H. C. Hansen og fortalte om en mand med en skattepligtig indkomst på jeg tror 13 000 kr., som efter det ærede medlems mening ikke fik dækning, når børnetilskud o. s. v. faldt bort. Det ærede medlem læste op af „Social-Demokraten“, men læste dog ikke hele den pågældende artikel op, for der stod noget længere nede, underforstået, at hvis man ikke fortsat beholdt dette brødtilskud, så ville den pågældende ikke få råd til at købe sig en bil. Men læg nu mærke til, i dag står det ærede medlem ikke og taler om en mand med en skattepligtig indkomst på 13 000 kr., i dag har det ærede medlem opdaget, at der er en masse mennesker, som ikke har så stor en indkomst.

Man ville oven i købet kunne sige, at hvis man gik til afskaffelse af tilskud til rugbrød og til mælk og brugte det beløb, der fremkom, ikke til afskaffelse af indirekte skatter, men i stedet for til en række sociale ydelser som foreslået, og særlig til nedsettelse af de direkte skatter, så var der en

stor gruppe familier, dem med de mange børn, som blev ringere stillet end før. Disse mennesker, de ringest stillede, de fattigst stillede, dem havde regeringen glemt, dem havde de radikale glemt, og dem havde også socialdemokraterne glemt, og det var da vor opgave at sørge for, at disse fattige ikke blev snydt. Det var det, der var meningen, og det var det resultat, som kom ud af de forhandlinger, retsforbundet førte med regeringen, og som man står og spotter i dag, til trods for at det er det eneste ordentlige resultat, der kom ud af det hele, endda i så høj grad, at man, såvidt jeg ved, har taget det op, selv efter at vi er trådt ud af forhandlingerne. (Afbrydelse af H. C. Hansen) . . . Det er vor skyld, at det er kommet ind, I havde glemt det. Tilstå det dog åbent og ærligt, det ville pynte på det!

Se, vi henstillede til regeringen, at hvis den ønskede, at vi ikke skulle medvirke til det socialdemokratiske forslag, så måtte der ske en flytning over til en lettelse for de børnerige familier, sådan at de blev dækket. Det var vort standpunkt. Vi førte disse forhandlinger med regeringen, repræsentanter for regeringen må jeg vel hellere sige, og vort forslag gik ud på, at man skulle give et større beløb, endda et betydeligt større beløb, til de laveste indkomster, medens man, for at udgifterne ikke skulle stige, måtte sløjfe tilskuddet til dem, der havde skattepligtige indkomster over 12 000 kr., sådan at man brugte det indvundne til en forhøjelse for de familier, som lå under 5 000 eller 7 000 kr. Jeg tror, jeg kan sige her, at der mellem retsforbundets forhandlere og regeringens forhandlere blev opnået enighed om et forslag, som svarer til regeringens med hensyn til indkomster for personer med skattepligtig indkomst under 5 000 kr.; nemlig 70 kr. pr. barn, medens socialdemokraterne havde foreslået 40 kr. pr. barn — altså 30 kr. mere efter vort forslag —, og for indkomster under 7 000 kr. blev vi enige om 50 kr., medens socialdemokraterne havde foreslået 40 kr. — altså 10 kr. mere. Nu regnede vi med, at denne merudgift blev på ca. 13 mill. kr., idet der er ca. 300 000 børn i familier med under 5 000 kr. skattepligtig indkomst, og til disse 300.000 børn skulle der altså ydes 30 kr. pr. barn eller 9 mill. kr., og der er ca. 350 000 børn i familier i gruppen mellem 5 000 kr. og 7 000 kr. skattepligtig indkomst, som skulle have 10 kr. mere, d. v. s. ca. 4 mill. kr.